

Bona Llevor

Setmanari Regionalista

Redacció i Administració:
Carrer del Carme, n.º 58

MALGRAT, 29 Juny de 1918
No's retornen els originals

Subscripció:
Un any. 5'00 pessetes
Un trimestre 1'25
NOMBRE SOLT. 0'10

Dignifiquem la Premsa

Desde mitjans del segle XV en que 'l genial Gutemberg inventá l' impremta, els escrits s' han prodigat maravillosament.

Llibres, folletons, revistes i periòdics, son vomitats febrosament a galerades per les màquines d' impremta, avui dia tan perfeccionades.

La lectura sobretot del periòdic s' es feta ja com una necessitat imprescindible, poguent-se assegurar que forma l' àpat amb que cada dia es nutreix la quasi generalitat de les persones.

La negrura de ses lletres, com els negres ulis qu' es destaquen del blanc i immaculat pont de una bella matrona, sugestionen i enlluernen.

L' amargor que sent el constant llegidor per la llur abstenció, la crec semblant a la que experimenta el fumador al veure's privat del tabac, i a la que sofreix la enamorada al no rebre la quotidiana visita del aimat.

I no obstant, el periòdic, pot esser com el tabac i la visita, bona o mala, moral o immoral.

Lo mateix serveix per a destruir que per a regenerar te poder per a donar vida al cor i al enteniment, com per enmatzinar-los i causar-hi la mort.

Es una palanca poderosissima qu' es converteix en un pulpít a domicili desde 'l qual pot predicar-se les doctrines mes salvadores, o les teories més disolvents.

En mans del primer periodista espanyol don Joan Martínez Sala-

franca, en mans de Balmes, Manyer i Flaquer, Necedal, Navarro Villostada, Llander, i tants altres que formen llegió, es un far i una arma de defensa; en mans de Moraita, Soriano, i altres de igual calanya, es un abim de tenebres i una arma homicida.

La missió de la premsa ha d' esser un factor de progrés i un baluart de la verdadera civilització; jamai un element engendrador de perversió i d' immoralitat.

Per desgracia en nostres dies abunden els mals escriptors, i ens trovem inundats d' escrita tan perversa, tan tontos, i tan mal redactats, que potser seria de desitjar lo que deia un il·lustre pensador, aixó es, que veuria amb gust desaparèixer tots els periòdics, con tal de alliberar-se dels dolents.

Mes com tal cosa no pot esser, i hem de pendre les coses ni mes ni menys que com son, precisats estém de fer lo que aconsellava ja en son temps l' immortal Balmes, afogar pel mitjà de la bona premsa a la mala.

Sigui la ploma del periodista una espasa de subtil tall i de dur tremp, que sense derramar sang ni ferir mai nostres propies entranyes, posi en vergonyosa fugida als vils mercaders del temple periodistic, que per afany de lucrar o de obtindre glories malsanes, expedeixen amb tot cinisme averiades mercaderies.

Gloria i llaors als soldats heroics

de la Bona Premsa, als creuats de una noble causa qui cada dia sense defalliment i en mitg de grans sacrificis, lluiten al peu del canó, pel enaltiment de la moralitat i de la patria.

¡Benemerita llegió de obrers de la ploma! davant vostra ennoblidora tasca, em descubreixo respectuosament, us admiro, us venero; i en aquest esperançador Dia de la Premsa, us envio des de les columnes d' aquest setmanari que s' adhereix a tan gran festa, una coral abraçada d' amor, d' amistad i germanor.

L' Esglesia que per la seva comandada historia i institució divina, s' ha merescut l' honrosa nota de mestra i la mellor regeneradora de la societat, per a esporonar als valents periodistes i fidels per mans del gran Pontifex Benet XV ha publicat un Breu Apostolic concedint indulgencia plenaria i remissió de tots els seus pecats pel dia de la Premsa Catòlica als que la fementin amb alguna oració i almoina i arrepençats i confessats rebín la sagrada Comunió.

Es verifica lo de sempre. Satanás, pare de la mentida, substituint avui la cua per la ploma, en lluita contra l' Esglesia; però coratge llegidors i escriptors catòlics, qu' escrit está *et porta inferi non prevaleant*. Les portes del infern us prevaleixerán.

LICURGO

AL OBRER

Está molt bé, preuat obrer, que procuris instruir-te mitjantsant la premsa; més, cal que 'ls breus me-